Právě čtete číslo 5

Větrník

čtvrtek 16.října 1997

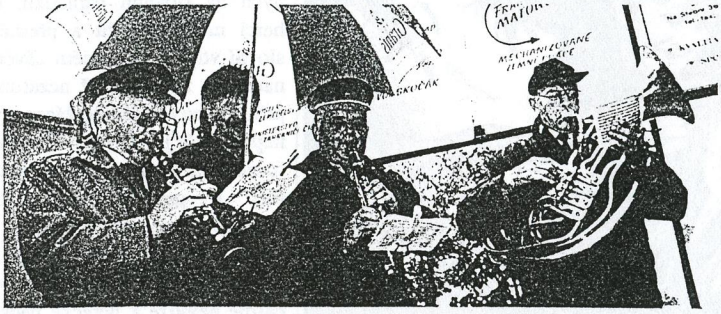

Dnešní program

čtvrtek 16. října 1997

9:00	rozborový seminář	malý sál
9:00	představení	velký sál
	Zlatá královna	DS Josefův Důl
11:00	představení	velký sál
	Zlatá královna	DS Josefův Důl
11:00	přípravný výbor	kuřárna
13:00	KPR	sokolovna
13:00	Kurz režisérů SČDO	škola
13:30	loučení s DS Horšovský Týn	malý sál
do 14:00	příjezd DS Ořechov	
14:30	dechovka	před divadlem
14:30	vítání DS Ořechov	MěÚ
15:00	vítání DS Ořechov	divadlo
16:00	představení	velký sál
	Začarovaný les	DS Krakonoš
18:30	Valná hromada	malý sál
		Vobskočák
21:00	představení	velký sál
	Mam'zelle Nitouche-ky	DS Ořechov
22:30	KPR	půdička
21:00	zasedání poroty	kuřárna
cca 22:00	společenský večer	hasičovna
	DS Josefův Důl	hraje Strnad,Nečásek

Recenze

Divadelní soubor z Horšovského Týna není na vysocké přehlídce žádným nováčkem. Měli jsme možnost vidět během doby jeho

růst a vývoj, kterým prošel v jevištní realizaci žánru konverzační komedie - neboť právě na tento žánr se soubor zaměřuje a dosáhl v něm dobrých řemeslných dovedností. (Připomeňme především inscenaci Benedettiho hry Třicet vteřin lásky, kterou jsme na Krakonošově divadelním podzimu viděli před dvěma lety.)

Letos si soubor zvolil k nastudování hru italských autorů Giulio Scarnicciho a Renzo Tarabusiho Kaviár nebo čočka v režii Zdeňka Lahody a Václava Kuneše. Už ve volbě předlohy, respektive v pojmenování žánru hry se skrývá určitý problém. V programu soubor píše, že jde o konverzační komedii a v jejím jevištním ztvárnění také tak postupuje, tedy podle svých osvědčených metod. Jmenovaná hra je však komedií situační, s četnými motivy typickými pro frašku (uveďme alespoň příklad záměny postav). Je třeba tedy především budovat jednotlivé situace, připravit a dopracovat jejich pointy a v tom především jsou rezervy této inscenace. V herecké práci vyžaduje tento žánr důslednou nadsázku, zatímco horšovskotýnští hrají v podstatě realisticky. Protože hrají to, co více či méně umějí, zafunguje inscenace nejlépe ve scénách vystavěných na slovním paradoxu, tam kde herci mohou využít a přesně umístit slovní vtip. V samotném závěru inscenace pak najednou už nezafunguje ani princip konverzačního žánru, vytrácí se napětí a vše je odvyprávěno pouze v informativní rovině, aby pak sklouzlo téměř k psychologickému realismu ohledně chystaných svateb.

K hereckému provedení je třeba říci, že je lepší v ženské části souboru - patrně nejblíže k herecké nadsázce má Vlasta Langová v roli Matyldy. Představitel hlavní mužské role Papagata Václav Šafařík zvládá svůj úkol s přirozeností, pohotovostí a určitým jevištním půvabem. Scénické řešení inscenace poskytlo potřebný prostor a charakterizovalo prostředí. Méně přesné už byly kostýmy.

Přejme souboru z Horšovského Týna, aby - pokud i nadále bude "lovit ve vodách" situačních komedií - naučil se postupně zvládat je se stejnou lehkostí, k níž se dopracoval v komediích konverzačních. ex

Pozvánka na video

Kdo má zájem shlédnout videokazetu z pobytu souboru z Horšovského Týna na KDP před několika lety, může se domluvit s kluky z techniky, aby mu ji pustili. Je dlouhá zhruba 50 minut a jsou na ní veškeré přehlídkové rituály, a spousta známých ex

Pro vás a žádné jiné náš milý Horšovský Týne

Nekoukám v pravo ni v levo
verš skládám až to sviští.
Naladím básnické střevo
na práci pro chvíli příští.

Dnes hraje zas parta jiná
z jeviště se švanda hrne -
z Horšovského jsou tu Týna -
stop - rachot - a srdce trne!

Schody ruply v jednu chvíli
(kulisa to nepřečká)
v závěru zas moji milí
matce praskla vařečka.

Jedno ale jistě vědí
všichni - celé hlediště.
S úsměvem tu na nás hledí -
těší se už napříště.

Neboť jste nás potěšili
svou hrou plnou humoru,
mnozí z nás by vyrazili
mezi vás - tam - nahoru.

Zahráti si s vámi chtěli -
líbili jste se nám všem.
Kdybyste cos příště měli -
přivezte to zase sem.

jh

O josefodolském

divadelním zázemí a tak podobně

Divadelnímu souboru z Josefova Dolu včera při přivítání Krakonošem sněžilo. Když jsme se všichni, ještě mokří, drali do divadla urvat židličku na malém sále, požádala jsem o rozhovor Evu Bulavčákovou. Zeptala jsem se, jak to u nich vypadá s podporou radnice a vůbec s podmínkami. "Polovička zastupitelstva obce je složená z členů našeho spolku, takže máme dobrou pozici. Pan starosta nám dělá zvukaře a osvětlovače. Já jsem také členkou zastupitelstva. Spolupráce tedy funguje."

Vrtalo mi hlavou, co jsem se dočetla v programové brožuře přehlídky: že chybějí mladí a nemají o divadlo zájem. Proč asi? " Bohužel raději navštěvují jiná kulturní zařízení. Někteří se nechtějí zesměšnit vystoupením na divadelních prknech a ostatním vyhovuje lépe hospoda." Zdá se mi to podivné, vždyť josefodolští se divadlu věnují naplno a pořádají také každoročně regionální přehlídku. "Zázemí pro pořádání přehlídky a pro divadlo vůbec máme dobré", navazuje Eva Bulavčáková na mé úvahy. Majitelem budovy jsou manželé, kteří bydlí trvale v Holandsku, paní je původem Češka. Velice fandí divadlu a veškeré kultuře vůbec. Vytvořili nám vynikající podmínky ke zkoušení, nájemní smlouva je výborná, určitě by si takovou přál leckterý soubor. Jsou velkými fandy našeho spolku, jsou taky jeho členy, celá rodina včetně dětí, a dnes nás přijedou povzbudit." To se mi moc líbí. Ale pokračuju ve vyptávání: soubor hraje ve Vysokém podeváté, z toho podruhé pohádku. Zajímá mne, jestli připravují pohádky pravidelně nebo jestli je to náhoda. "Pohádky hrajeme rádi, protože děti jsou vděčnými diváky. A o návštěvnost není nikdy nouze. U dospělých představení tomu vždycky tak není. Hlavně na zájezdech." Pak jsem byla zvědavá, co chystají dál. Ale nepochodila jsem - hostující režisér Pepík Doležal prý plán má, ale je to tajemství. Přeju tedy souboru z Josefova Dolu, aby bylo sladké a povedlo se. ex

Poslední slovo režiséra

(pod tímto titulkem pravidelně zveřejňujeme to, co zpravidla režisér před začátkem představení nikdy nahlas nevysloví.)

Josef Doležal, Josefův Důl:

"Nedej Krakonoš, aby to zmrvili!"

JOSEF DOLŠTÍ ROZDÁVALI PERNÍKY JAKO BY SE HECHUMELILO

Kopři v akci

aneb Káťa s Milanem figurující

Polovina přehlídky je za námi, za Kursem praktické režie ještě víc, neboť maká už od pátku. Takže bylo na čase zkontrolovat, jestli to není jenom kamufláž. Nejdřív jsem požádala o pár slov Káťu Fixovou, později se vnutil i Milan Schejbal.

"Kopři budou pravděpodobně příští rok končit. To znamená, že se ocitli na konci cesty, kterou jsme s nimi chtěli projít. Probrali jsme dramaturgii, scénografii... a teď jsme se ocitli v situaci, kdy se konečně dostali k tomu, aby sami zkusili něco udělat. To znamená, že měli za úkol - podle toho, jak je učila Jarmila Černíková - připravit si nějakou hru, udělat dramaturgický rozbor. Mají říct, o čem by ji chtěli hrát, připravit si základní scénické řešení a připravit si krátkou ukázku, kterou lze pokud možno realizovat ve dvou lidech. Protože lektoři jsme tu pouze dva, a tak se stavíme do role herců. Kopři si na nás zkoušejí režijní postupy, aby se v té vybrané konkrétní situaci pokusili realizovat svůj inscenační záměr."

Ptám se Káti, jestli jsou s nimi Kopři jako s herci spokojeni. Ta se z vrozené skromnosti odmítá vyjádřit, leč několik přítomných Koprů kývá, že ano. V té chvíli se ovšem vměšuje Milan: "Hodní, milí, slušní, nejhodnější herci na světě..." atd. Jak může někdo zahrát, co v něm není, ptám se ve snaze hluboce ho ranit. "Nejlíp se hrajou role, od kterých máš odstup", utře mě Milan. Naštěstí je třeba začít, tak se jdu radši přesvědčit, jak to vypadá v praxi.

Dnes začíná Aleš z Neratovic a vybral si Patrickovu hru Rajčatům se letos nedaří. Pár slov k autorovi, něco ke hře, k postavám. Milan hraje herce na první čtené zkoušce, zívá a kouká na hodinky. Pak kladou s Káťou dotěrné otázky - o čem by to chtěl hrát, jaká je symbolika názvu hry, žánr, z čeho bude vycházet herecká práce ...Aleš se snaží. Pak se začíná škrtat. Připraví se scéna. Nic nejde samo a jednoduše, všechno se posouvá v diskusi. Aleš čelí otázkám, jestli je výhodné, aby stál stůl právě tady, jaké jsou dveře a jak se otvírají... Káťa s Milanem nastupují na plac, aby pod režijním vedením vybudovali scénu prvního setkání Miry a Pineyem. Jak mám vejít, proč mám udělat tohle, co mám říct tímhle...Každá situace, každé jednání musí mít svůj jasný smysl. Zkoušejí se různé varianty, Aleš je neustále v palbě otázek. Oba "figuranti" průběžně vysvětlují, proč jsou jejich otázky důležité a k čemu směřují.

Panuje pohoda a čas rychle utíká. Mrzí

mě, že nemohu zůstat do konce. Tiše odcházím, abych nerušila. ex

P.S. Musím přiznat: Káťa s Milanem jsou jako herci báječní a tvůrčí. Doufám, že je ještě do konce přehlídky zvládne Ivo vyfotit pro Větrník v akci.

O svobodě

Předvčírem jsme uveřejnili článeček o komerční závislosti. Nezbývá, než se zamyslet nad druhou stranou problému, nad nezávislostí kultury - v čem spočívá. Nezávislost je samozřejmě krásná věc, hrdá, mnohý umělec v minulosti skončil zcela na dně a vážnost získal až v době posmrtné, jiný se neostýchal způsobem velmi ponižujícím žádat o peníze mocné mecenáše - mám v tom smyslu doklad v podobě dopisu Santiniho Aychla, geniálního barokního stavitele (Zelená Hora u Žďáru).

Kde "kultura" najde potřebné zdroje? Zakládá naše činnost právo na automatické příděly z daňových výnosů města nebo státu? Zajímá daňového poplatníka v Loučné nad Desnou, že ve Vysokém potřebují peníze na přehlídku? Je "dávání" peněz povinností? Musíme se ponižovat tím, že prosíme, žádáme? Jsou lidé, kteří nechápou, že bez nás kultura padne, naši nepřátelé?

Na každou otázku je odpověď, ať rozčílená, bezmocná nebo pragmatická. Smysl či jádro odpovědi však hledejme právě v pojmu s v o b o d a, který musí být jasnou součástí našeho "operačního" pole, vymezeného neziskovostí, dobrovolností, uspokojováním vlastních potřeb či dobročinností - což platí samozřejmě pro kulturu, sport, různé druhy péče a podpory slabším, minoritním, prostě potřebným.

Co našemu současnému stavu chybí a škodí nejvíce je nejasnost (a nedostatečnost) různých fondů, které by z různých zdrojů mohla vytvářet města a stát a k nimž svobodně(!) by se mohli obracet ti, co o podporu žádají. Nedostatečná legislativa finanční, která podnikateli neumožňuje to potěšení stát se svobodně (!) donátorem nebo mecenášem. Chybí nám schopnost objevit novou identitu veřejně prospěšného zájmu, chybí potřeba někoho, kdo by se o prosazování našich zájmů staral: - ale to jsme přece my sami! V době tunelování bank, neschopnosti státu vybírat miliardové daňové dluhy se naše žádosti o finanční podpory zdají malicherné a ponižující - avšak výsledku lze dosáhnout. Pokud se sami předvedeme v pozitivním světle. A to tak, že jsme důvěryhodní, že si naše hospodaření může každý zkontrolovat, že naše činnost je průhledná a smysluplná a že o ní mají lidé zájem. Tohle musíme dělat permanentně, neúnavně, nesmíme podléhat defétismu, poraženeství, nesmíme si stěžovat, ale promyšleně jednat.

Máte-li někdo něco k tomuto tématu, napište svůj názor do Větrníku. -sg-

Jednou větou

Musím jít časně spát, říkal jsem si předevčírem, jenže člověk míní a fotograf mění, obrázky z Medvěda byly až o půl druhý ráno, pak teprve lámat stránky, takže postel zavolala někdy kolem půl čtvrté a cestou domů jsme se s Alenkou kochali sněhově stříbrným odleskem Kotle a světlem na Dvoračkách, protože měsíc svítil prasecky, jak se tady říká, že místo do postele (tedy každý zvlášť, ve vší počestnosti) jsme měli chuť vyrazit na ty kopce, jako kdysi Ota Pavel v Innsbrucku, jenže víte jak to dopadlo a nás navíc nohy sotva nesly, takže jinak, spát a potom rychle do Hradce, což předpokládalo nejdřív rozmrazit zámek u auta, oškrábat námrazu a ve sněhové fujavici sjet dolů do doliny, divně koukali na mě šoféři z rovin, jak u vytržení, že si vezu čepičku sněhu na své škodověnce, první v letošním pěkném roce, kterému se už zkracujou

faldy, což pociťujeme každoročně právě tady na Vysokém víc než jinde doma v České kotlině, tož v Hradci bylo hůř než v náručí Krakonošově, přes tu slotu, co tu panuje neb objetí matky přírody je příjemnější než oprátka všedních povinností, takže raději rychle zpátky, deštěm, mlhou, do kořením provoněné biliárovny a mezi vás praštěný divadlem, howg.

sg

O Krupce eroticky

Kromě seriózního rozboru představení souboru z Krupky, nejprve Jiřím Hrašem a pak některými dalšími členy odborné poroty, hýřilo včerejši diskusní dopoledne v malém sále Krakonoše silně erotickými podtexty. Nikterak to nesnižuje ocenění kvalit inscenace, jemné a decentní režie Jany Urbanové respektující osobnostní přínos herců a budující situace a postavy zevnitř... Scénograf Vosecký pak neméně seriózně ocenil funkčnost výpravy a prvky autenticity, které se ukázaly být, jak režisérka posléze prozradila, částí zařízení jejího bytu. Zatímco dekorativní selský nábytek, který působil jakoby z pozůstalosti bělogvardějce, jak podotkl Vosecký, ukázal se být bavorskou jizbou z fundu dávného místního ochotnického souboru. Leč to vše je důkazem, jak funkčně lze s nejrůznějšími scénickými prvky pracovat a dát jim potřebný význam.

Vším tím se pak jako linka táhlo postupné odhalování niter všech pánů porotců konstatováním že "moc se mně líbila vdova". Když už to vypadalo, že je konec poněkud jednotvárné chvály, a že nás už nic dalšího nemůže překvapit, překvapila nás představitelka vdovy Ilona Olšáková smyslem pro dramatický zvrat. Zdálo se, že její konstatování "Pánové, musím vám říct, že se mi taky líbíte" nemůže mít konkurenci. Leč mělo. Libuška Erbsová vyprávěla o svém přebrebtu ve stejné roli, kdy měla podle předlohy přesvědčit svého partnera o tom, že pistoli nikdy nedržela v ruce. Jenže tu pistoli přebrebtla na koule. Partner jí neuvěřil. Nedivili jsme se. Ilona prohlásila, že Libušce se to stalo, ale ona na to pořád myslí. Už jsme se nemohli ani smát. Ještě že rozborový seminář skončil.

ex

Dvakrát

z ministerstva kultury

Ministerstvo kultury podporuje neprofesionální umění formou grantů, které se udělují projektům se zaměřením na tradiční českou hudebnost, na slovesné obory, divadelní tvořivost, včetně inspirujících dílen a seminářů, na neprofesionální tvorbu výtvarnou, fotografickou, zvukovou, amatérský film a video, na všechny druhy tanečního umění, od folklóru až po scénický a moderní tanec, na dětské aktivity s důrazem na přípravu a vzdělávání vedoucích dětských a mládežnických kolektivů. Projekty zaměřené na akce s regionálním významem, např. festivaly, přehlídky a vzdělávací akce mají přednost. Finance jsou určeny občanským sdružením registrovaným Ministerstvem vnitra ČR ve smyslu zákona č.83/1990. Letos ministerstvo pro granty využilo částku 3,429.000 Kč. Bylo oceněno 186 projektů, které zaslalo 133 žadatelů. Chcete-li se o takový grant zajímat, sledujte termíny vyhlášení (zpravidla v listopadu - uzávěrky v prosinci). Bývají uveřejněny v měsíčníku Místní kultura, který vydává IPOS Praha, Blanická 4, 120 21 Praha, tel. 02/24252249. Odebírají ho i různá kulturní zařízení, obecní a městské úřady.

Chcete vědět, kolik peněz poskytlo ministerstvo kultury na amatérské divadelní akce: na Národní dílnu mladého divadla v Šumperku 100 tisíc, na Jiráskův Hronov 345 tisíc, na FEMAD v Libici 236 tisíc, na Popelku v Rakovníku 145 tisíc, na Loutkářskou Chrudim 240 tisíc, na Dětskou scénu v Ústí nad Orlicí 250 tisíc. Příspěvek na vysocký KDP činí 100 tisíc korun.

sg

Další pozdrav

Pozdravuje Vás všecky divadelní kritik Z.A.Tichý, který pilně píše o divadle v Mladé frontě Dnes. Byv studentem divadelní vědy vykonal i seminární práci o vysockém divadle a zvlášť o legendární jeho Cestě kolem světa za 80. dní, a to pod vedením prof. Františka Černého. Dnes se zabývá divadlem profesionálním, ale na ochotníky má slabost, v Hronově dělal letos Zpravodaj, ale Vysoké mu uniká. Že ale ne tak moc, zavolal mi o informace. sg

Vzkaz z roku 1842

Na celém podhoří, ve Vysokém, v Sklenařicích, v Jablonci, všude se české hry v divadle hrají. Byl jsem všude, ale odpadla mi chuť, že nejraději sedím doma. A jestliže se mi chce, přečtu si komedii tak, jak chci. Na prknech místem to jde bídně. Neviděli nikdy hrát a sami, koho by uposlechli, nemají. Co dělají, myslí, že to dobře jest. Opravdu to není k uspání, nýbrž to je spíš k outěku...

Předně mluva, měla by být čistší, jasná, bez vší přísady. To ale mají divných vyslovení - nových slov aneb které v obyčeji, v užívání jsou, tak divně vyslovují, že jest člověku ouzko. Za druhé oblek, jak říkají, komedianta nepřiměřený. Přijde na to, komu jaká role se dá. Dostane-li ji záможnější a může-li si pořídit šaty, ustrojí se hezky, byť by hned chatrný šat měl mít. Je-li chudák knížetem, vyjde tak, že i nejnižší služebník lepší bundu má. Ač kabát nedělá osobu, oko přece se tu nemusí klamat. Za třetí v řeči se nedává pozor na znamení rozdílnosti. Ať jest čárka nebo puntík, ať jest otazník nebo zvolavník, málo rozdílu v tom dělají.

Za čtvrté chod divadelní hry má být obzvlášť pozorován. Někdo se má plížit, jiný proti němu mužně, a sice tak, jak sebou to karaktery nesou. Břiďte, břiďte! Snad za sto let to bude v lepším pořádku. Vždyť ale já již pamatuji dvacet let, kde sobě česká Thalie rozbila stan, a není opravdu vidět veliký, obrovský pokrok. Vždyť vše popostoupá, a to by mělo zůstat na jednom místě?

Dobře. Zapovídají ouřady všecky hry. Nemá se prý bez prezidiálního povolení hrát, a byť by to bylo k ústavu chudých neb ku kostelu - zapovídají to. Proč? Chcete vyražení nevinné lidi uzmout, vy vrchníci? Chcete, by vám i to těžce zasloužené na prknich dali do vašich jidášských měšců? Tak jest a ne jinak.

(Ze zápisků Věnceslava Metelky. Tento nese datum 18. března 1842.Co již z jeho postřehů odnesla historie?) sg

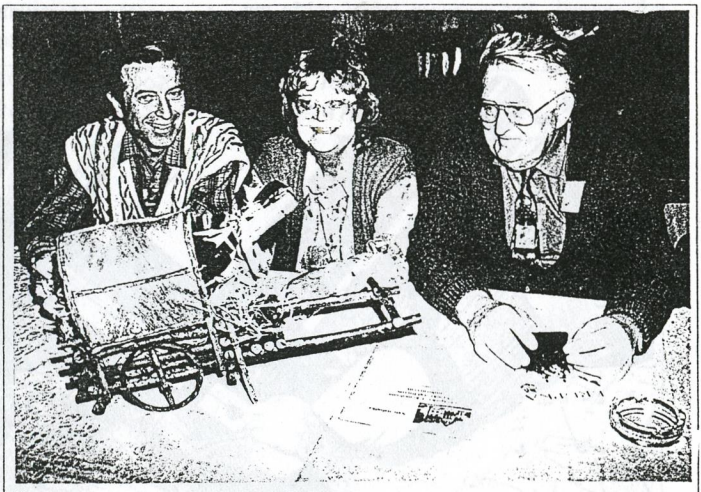

ČINOVNÍCI VZPOMÍNAJÍ, JAK S METELKOU CHODILI PO DIVADLECH

Báječná Spořitelna

Nejsem náhodou doma, říkám si třikrát denně, když se futruju výtečnou krmí ve Spořitelně. Nejsem doma - doma bych si musela uvařit. Tady všechno dostanu až pod nos (i když, abych nevzbudila mylný dojem, ne až na pokoj, protože nebydlím na protekční stojedenáctce). Všechno s milým úsměvem, takže mám pocit že jsem tu vítaná. Tedy - nejen já, ale že nás tu prostě všechny rádi vidí a že je těší, že u nich bydlíme. Je to tím, že vedoucí zařízení , Jirka Pošepný, je divadelník? Že jak jeho samého, tak i jeho spolupracovníky vidíme denně na vítání souborů, ať je počasí jakékoliv? Nebo je to obyčejnou lidskou slušností?

Nebudu si lámat hlavu, čím to je. Prostě mě těší, že to tak je a všem, kdo ve Spořitelně pečují o naše blaho, posílám touto cestou za nás za všechny největší dík! ex

Infúze na stojedenáctce

Jistý V.D. si stěžoval, že včera už snídani do postele nedostal a že ta to můžu já, ubohá tisk. Ale opak je pravdou. Zatímco onomu V.D. selhaly nervy a obával se o svůj žvanec, S.Š. vytrval. Byl probuzen infúzí, takže mu od rána kolovalo v žilách červené víno. "Je to jako na zámku, ať to trvá věčně!" vykřikoval pacient v narkóze. Spotřeba pět litrů denně se bude průběžně zvyšovat, konstatoval ošetřující personál. Leč blaženost pacienta je mu prý nadevše. ex

Pohádky z košíku

Tak se jmenuje "vanvúmenšou" (jak je teď v módě říkat) Marušky Neradové. Pod názvem se skrývá celkem pět pohádek: Kuřátko a obilí, Chytrá kůzlátka, Neposlušný medvídek, O chytrém Budulínkovi, Jak si pejsek a kočička dělali k svátku dort. (Autoři pohádek: F.Hrubín, L.Vokrová, J.Schwertner a J.Čapek.) Maruška nejen sama hraje, ale pásmo sestavila a inscenaci i režírovala. Řekla mi k tomu: "V Bystřici budeme mít v listopadu loutkářskou přehlídku a na té bude mít náš divadelní soubor zastoupení s touto inscenací s loutkami. Napadlo mne využít ji i tady ve Vysokém a tak jsem ji nabídla pořadatelům. Přijali, takže v pátek budu hrát nejdříve ve škole pro první a druhý ročník a potom ještě ve školce." Maruška se tváří velmi skromně. Ale já vím, že svou nabídkou přípravný výbor potěšila a že jí moc děkuje.

A taky je to "hozená rukavice" nám všem, stálým účastníkům vysockých přehlídek. Takže - pokud máte či v budoucnu budete mít pořad pro děti, můžete jej bez ostychu nabídnout (tak jako v minulých letech Jirka Hlávka či letos Maruška) přípravnému výboru. Vždyť je to jen další příspěvek pro dobro přehlídky i pro její těsné sepětí s místním obyvatelstvem. ex

Omluva

Saša ve včerejším rozhovoru s Karlem Bártou lhal.Karel sice uznává tvrzení, že je ztepilý, ale rozhodně není členem Vobskočáku, jak jsme byli mystifikováni. Nemusí prý být všude! (Sašo, myslí, že panák to spraví!)

ex

Chcete pejska?

Někdo měl kamaráda. Ten kamarád ho měl rád a nikdy by "toho někoho" nezradil. Byl hodný a věrný, no zkrátka ten nejlepší přítel, jakého si člověk může přát. Jenomže "toho někoho" ten kamarád omrzel a vyhodil ho na ulici přímo do větru, zimy a deště. Kdyby ten kamarád byl člověk, asi by se o sebe postaral, ale je to pes. Krásný, černozrzavý, drsnosrstý a klidný, ale úplně sám. Jak víme, němá tvář nedokáže říci: "Je mi zima, mám hlad ",ani nedokáže projevit svůj smutek a beznaděj. Tak tu bloudil sám a sám a říkal si , co asi udělal tak špatného, že ho nikdo nemá rád. Naštěstí jsou ještě u nás i dobří lidé, kteří se na utrpení toho chlupáče nemohli dívat (děvčata z půdičky). Úplně promrzlého a hladového ho vzali k sobě. Nakrmili ho, zahřáli, ale..... Nemají podmínky k tomu, aby si ho u sebe mohli nechat natrvalo. Proto prosíme vás, kteří máte rádi zvířata a chcete výborného kamaráda: Přijďte si pro něj! VDĚČNĚJŠÍHO a věrnějšího přítele těžko seženete. Pokud budete mít zájem udělat dobrý skutek, ptejte se v Krakonoši na půdičce.

pv

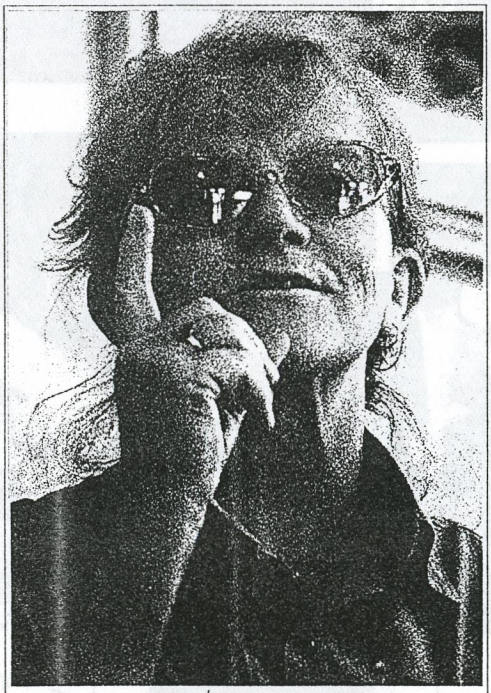

TLESKÁTE PĚKNĚ, ALE NA BLBÝM MÍSTĚ

Vůně koření

Linula se včera odpoledne všemi patry Spořitelny. Svůj stánek na biliárovém stole v přízemí zde otevřel ve výtvarném pojetí Jaromíra Voseckého Petr Pešek, tedy firma PESO. Bylo nejen voňavo, ale taky jsme se leccos dozvěděli o koření a o čajích. Zboží šlo na odbyt a mizelo před očima, co kdo stačil urvat, to měl. (Asi si brzy budu muset půjčit na pivo.)

ex

Dnes večer s Celesténem

Letošní ročník KDP zřejmě vejde do dějin pro svou neobvyklou dramaturgii v níž figurovalo několik hostů, záskoků a dokonce i trojnásobné uvedení jednoho titulu, v tomto případě ořechovské taškařice Manželé Nitouškovi, či jak se tento kus vlastně jmenuje?!? Po úspěšném tažení Divadelní Třebíčí a Jiráskovým Hronovem uvidí ji venkovská divadelní veřejnost již dnes večer na zdjších prknech.

sg

Z fotek, které zbyly na stole aneb z událostí čtvrtého dne

Sponzoři XXVIII. národní přehlídky venkovských divadelních souborů

Ministerstvo kultury České republiky
Ministerstvo zemědělství České republiky
Ministerstvo zahraničních věcí České republiky
Okresní úřad Semily
Městský úřad Vysoké nad Jizerou

P&P s.r.o.

EPRONA

Gema
Turnov

AD servis
OBCHOD
SLUŽBY
(konsorcium)
512 11 VYSOKÉ NAD JIZEROU 76

NOVOPACKÉ PIVO
Pivovar se sladovnou
v Nové Pace

Mechanizované zemní práce
František Matoušek
512 11 Vysoké nad Jizerou

Jak se na horách měřil čas

No, jak kdo na to měl: chudákoj řekne žaloudek, kdy ke stolu, pospolitosti vodzváněl polenne i klekání vobecní zvoník, leckdy ta služba připalla kantoroj. Starosta nosil cibule ve vestě, někde visaly ve sjetnici penllouky, někde pořídíli hodiny s kukačkou a ve mlejně dali neujestě vejbavou štokúr. Na větší měření času si lidi pořídili kalendář. Ale daremně je to udělaný a s Krakonošovým kalendářem se to nesrounává: rok načínají lidi halasem a hodováním tenkrát, když Krakonošův kalendář vokazuje hodinu spánku nejhlubčího a hladu nejkrutějšího. Novej rok teda vítaj lidi mumrajem a po dýlce celýho kalendáře maj rezestaujený pomocný patroni, aby za ně vodbejvali mnohou robotu: svatej Matěj širočinou seká ledy a Jiřikoj přikazujou, nešť vstává, zemi vodmykává, aby nám vyrostla růže červená a tráva zelená až po samý kolena. Svatej Peter, Svatej Ján přinesou nám piva čbán, Markyta nešť hodí serp do žita a Václau má pelniť komory. Nakonec eště aby Havel zajel pro zelí, Voršila zauřela stodoly a komory na petlici a Kateřině zbejvá poujesiť muzikantům inštrumenty na řebik. Pak maj teprvá patroni fajrum a horák počitá, esli se to ušecko stihlo. Zbejvá zapáliť svíčku těm, co vodešli a stáhnout se k peci v naději, že zejmu ňák přečkáme.

(tak jako včera i dnes, z Truhličky malované, od Marie Kubátové)

ZÍTŘEJŠÍ PROGRAM

pátek 17. října 1997

9:30	rozborový seminář	malý sál
11:00	přípravný výbor	kuřárna
13:00	KPR	sokolovna
13:00	Kurz režisérů SČDO	škola
13:30	loučení s DS Josefův Důl	malý sál
14:00	ukázka práce režisérů SČDO	malý sál
do 14:00	příjezd DS z Chorvatska	
14:30	dechovka	před divadlem
14:30	vítání DS z Chorvatska	MěÚ
15:00	vítání DS z Chorvatska	divadlo
16:00	představení	velký sál
	Mam'zelle Nitouche-ky	DS Ořechov
19:30	představení	velký sál
	Mam'zelle Nitouche-ky	DS Ořechov
21:00	KPR	půdička
21:00	zasedání poroty	kuřárna
cca 22:00	společenský večer	hasičovna
	DS Ořechov	hraje Strnad,Nečásek

****

Větrník, zpravodaj 28. národní přehlídky vesnických divadelních souborů Krakonošův divadelní podzim. Vydává přípravný výbor NP VDS. Redakce Alexandr Gregar, Alenka Exnarová. Technické zpracování Ing. Josef Hejral, Pavlína Vaňková, fotografie Ivo Mičkal, Standa Šmíd, tisk Minolta Cena 5 Kč